

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTiques I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1539		El rei Francesc I promulga el decret de Villers-Cotterets, que estipula l'obligatorietat d'utilitzar el francès en l'administració pública i en els tribunals de justícia.		A Anglaterra, l'any 1362 havia estat aprovat l'Statute of Pleading, que imposava l'anglès com a llengua dels tribunals, enlloc de l'anglonormand. L'any 1536, la Llei d'annexió de Gal·les reiterava el seu ús exclusiu en els tribunals i les administracions.
1682		El Consell Sobirà del Rosselló exigeix el coneixement del francès per ser admès als càrrecs públics i poder obtenir títols honorífics, i estableix un termini de 6 mesos per aprendre'l.		
1683		El Consell Sobirà del Rosselló prohibeix que els estudiants rossellonesos vagin a estudiar a Barcelona o a qualsevol altra ciutat espanyola.		
1700		Edicte de Lluís XIV, pel qual es declaren nuls els documents, actes notarials, deliberacions, etc., que no estiguin redactats en francès, en els territoris de "Roussillon, Conflans et Cerdagne". El clergat continuarà utilitzant el català fins a 1738.		
1707	Reial decret de Felip V, anomenat de Nova Planta de València i Aragó, basat en "mi deseo de reducir todos mis reynos de España a la uniformidad de unas mismas leyes, usos, costumbres y Tribunales".			

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1708	Durant la dominació britànica de Menorca, l'ús de la llengua catalana no experimenta cap retrocés. Fins i tot, hi haurà una onada de neoclassicisme literari en català i es crearà (1778) una Societat Maonesa de Cultura.			
1710		El comte de Boulainvilliers escriu que el poble rossellonès es considera català, que considera una injúria ser tractat de "francès" i que la seua bruixola és Barcelona.		
1715	Decret de Nova Planta de Mallorca i Eivissa. L'Audiència de Mallorca, els corregidors de Palma i els nous càrrecs públics reben l'encàrrec d'imposar el castellà com a llengua d'ús públic i oficial.	El conseller Brodeau (del Consell Sobirà del Rosselló) demana mà dura amb els rossellonesos, per la seua desafecció a les lleis franceses.		
1716	Decret de Nova Planta al Principat. Abad de Vivanco redacta la primera d'una sèrie d'instruccions secretes als corregidors, perquè introdueixin prudentment el castellà i "para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado."			
1717			Amb la conquesta de Sardenya per les tropes filipistes, s'imposa el castellà com a llengua de l'Administració, en substitució del català, que ho havia estat entre els segles XIV i XVIII.	
1720			La nova administració piemontesa de l'illa de Sardenya continua utilitzant el castellà i el català. No es generalitzarà l'ús de l'italià com a llengua oficial, fins als inicis del segle XIX.	

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1727	El Concili de la Tarraconense ordena que els sermons morals es prediquin en català i només s'admeti el castellà, facultativament, en els panegírics.			
1742	A València, el bisbe Mayoral ordena que els registres i les partides es redactin en castellà.			
1760	A les Corts convocades per Carles III, representants dels territoris de la Corona d'Aragó es queixen que els religiosos tinguin més miraments amb els parlants de les llengües d'Amèrica que amb els del català.			
1763	Durant la segona dominació britànica de Menorca, s'incorporen menorquins de confiança a l'Administració i augmenten els documents en català, fins i tot signats pel governador Jaume (James) Murray.			
1768	Durant el regnat de Carles III, es promulga la reial cèdula anomenada d'Aranjuez, que uniformitza els aranzels i prohibeix l'ús del català en les escoles de primeres lletres, llatinitats i retòrica, i en tots els tribunals.			La reial cèdula d'Aranjuez, que atorga caràcter d'exclusivitat al castellà, és àmpliament divulgada, encara que algunes de les seues imposicions no puguin ésser universalment aplicades, a causa de l'escàs coneixement del castellà, entre el poble.
1771	Un cop expulsats els jesuïtes (1767), el comte d'Aranda presenta, al rei, una provisió per tal que els futurs mestres seculars de primeres lletres, llatinitat i retòrica siguin examinats abans de poder exercir.			

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1772	Carles III signa una reial cèdula que obliga els mercaders i comerciants a dur els seus llibres en castellà. El bisbe de Mallorca Díaz de la Guerra prohibeix la predicació en català i premia els mestres que ensenyen doctrina en castellà.			
1780	El comte de Floridablanca fa que el Consejo de Castilla promulgui una provisió per tal que s'ensenyi, en totes les escoles, la gramàtica de la Real Academia, editada per primer cop l'any 1771.			
1785	La Universitat de Cervera presenta un recurs contra la Universitat de Palma, perquè admet catalans del Principat que no desitgen estudiar a la universitat filipista. El Consejo de Castilla ordena a la Universitat de Palma que només accepti "naturales".			
1788	Les autoritats de la ciutat de Lleida reclamen la presència d'escolapis aragonesos, perquè puguin ensenyar millor la llengua castellana als infants.			
1791	El síndic personer de Mallorca reclama que s'envii a l'illa un exèrcit de mestres castellans per ensenyar la seua llengua i millorar "las costumbres (algo góticas y africanas aquí)."			
1793		Grégoire presenta a la Convenció el seu famós informe sobre el coneixement del francès. Els convencionals realitzen propostes maximalistes: la deportació dels alsacians (Rousseville); l'intercanvi d'infants entre el Nord i el Sud (Deleyre), etc.		"Per destruir-la [la llengua catalana], caldria destruir el sol, la frescor de les nits, el tipus d'aliments, la qualitat de les aigües, l'home sencer", responen els Amics de la Constitució de Perpinyà, al qüestionari de Grégoire.

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTIQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1794		Barère comunica a la Convenció: "Le fédéralisme et la superstition parlent breton; l'émigration et la haine de la Republique parlent allemand; la contre-révolution parle italien et le fanatisme parle basque. Brisons ces instruments de dommage et d'erreur."		
1801	Manuel Godoy, favorit de la reina Maria Lluïsa, dicta unes instruccions per reformar el teatre, que reforcen la censura i prohibeixen la representació d'obres que "no sean en idioma castellano".			
1802	El retorn definitiu de les autoritats espanyoles a Menorca suposa l'inici d'una pressió castellanitzadora més intensa.			
1803	Amb l'arribada del bisbe Juano i per ordre seua, els llibres sacramentals de les parròquies menorquines comencen a ésser redactats en castellà.			
1804		Responent a una enquesta realitzada des de París, el prefecte dels Pirineus Orientals opina que el retrocés del català és degut a la presència de l'exèrcit, la lectura de les lleis i l'entusiasme per la Revolució.		
1808	Les forces franceses que ocupen el Principat atorguen, al català, la condició de llengua oficial. La Junta Superior de Catalunya i els resistents actuen de manera força autònoma. Es publiquen catecismes patròtics: "Soy español, por la gracia de Dios."			

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1810	El "Diario de Barcelona" es converteix en "Diari de Barcelona y del Govern de Catalunya" i s'edita en català, entre el 22-III i el 12-VIII. Les actes de l'Ajuntament de Barcelona tornen a redactar-se en català.			
1812	Les Corts de Cadis redacten una Constitució liberal i reformadora, jacobina, que confirma l'homogeneïtat lingüística del sistema educatiu i la instauració del servei militar per a tots els ciutadans.			
1816	El diputat Morera i Galícia defensa una proposició per garantir el lliure ús del català en tots els àmbits. Romanones respon que la cooficialitat és inacceptable i la proposta del diputat català és derrotada, al Congrés, per 120 vots contra 13.			
1828	El bisbe de Girona ordena que els llibres parroquials siguin redactats en castellà.			
1830	L'alcalde de Perpinyà ordena que es redactin en francès els rètols dels carrers de Perpinyà, molts dels quals encara estaven escrits en català.			
1835	Apareix la sisena edició del diccionari de l'Académie. El govern el declara d'ús obligatori en els exàmens i en tots els actes administratius.			

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.

Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1837	Una ordenança fixa les bases del servei militar. S'autoritzen la substitució i la redempció en metàl·lic, i esdevé, al llarg de les guerres colonials i civils del segle XIX, un autèntic " impost de sang " per a les classes populars.			A Navarra, Catalunya i Euskadi, el servei militar va continuar essent voluntari fins 1833, 1845 i 1876, respectivament. La seua implantació contribuí força al coneixement i l'expansió de la llengua nacional, en tots els estats plurilingües.
1848			Té lloc, a Sardenya, la primera lleva de soldats (anteriorment, no existia el servei militar) que el realitzaran fora de l'illa, la qual cosa els permetrà entrar en contacte, per primer cop, amb la llengua italiana.	
1851	El governador civil de Barcelona reitera la prohibició de l'ús del català en l'ensenyament, encara hegemònic (segons ell) en moltes escoles de la capital i la província.			
1857	S'aprova la Llei d'instrucció pública, més coneguda com a Llei Moyano. Quant a la llengua, estipula l'ensenyament de la gramàtica i l'ortografia del castellà, d'acord amb les normes de la Real Academia.			
1861			El diputat Venezzi Ruscalla publica un pamflet ("Diritto e necessità di abrogare il francese come lingua ufficiale in alcune valli della Provincia di Torino"), en el qual aconsella als italians al·loglotes que corregeixin aquesta "anomalia".	

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.

Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1862	És aprovada la Llei del notariat. Tots els documents públics han de redactar-se en castellà. D'altra banda, la desprivatització de les notaries i el sistema d'oposicions obren les portes a notaris forans que desconeixen la llengua catalana.			Fins aleshores, la fidelitat dels notaris a la llengua del poble havia estat molt elevada. Àdhuc després dels decrets de Nova Planta, el nombre de documents en català havia anat augmentant, mentre minvaven els escrits en llatí.
1867	El ministre González Bravo prohibeix la representació d'obres de teatre que siguin exclusivament en català.			
1870	S'aprova la Llei del registre civil, que obliga a traduir i certificar qualsevol document estès en "idioma extranjero o en dialecto del país".			
1871		S'estableix el servei militar obligatori, després de la derrota contra Prússia. Els arguments favorables insisteixen en el necessari equilibri entre els drets del ciutadà (sufragi universal) i els seus deures envers la nació (defensar-la amb les armes).		A Europa, s'organitzen exèrcits sobre la base del servei militar obligatori, en substitució de les milícies de mercenaris i marginats. El servei esdevé una eina d'adoctrinament, d'exaltació del patriotisme i de divulgació de les llengües nacionals.
1874	El reglament de la Llei del notariat obliga a traduir al castellà qualsevol mot o frase que calgui inserir dins un document públic.			
1881	La Llei d'enjudiciament civil confirma l'ús exclusiu del castellà en els tribunals de justícia.			
1894		Un inspector d'ensenyament destacat a la Bretanya proposa que no s'administri la Primera Comunió als nens que no sàpiguin parlar francès.		

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1895	En un míting d'orientació anarquista, el delegat governatiu intenta prohibir l'ús del català a l'orador Josep Lluas, que es nega a acatar la prohibició de parlar en català en un acte públic. L'incident assoleix un cert ressò a la premsa.			
1896	En el moment en què s'inicia el servei públic del telèfon, amb la instal·lació de la línia Madrid-Barcelona, la Direcció General de Correus i Telègrafs imposa la prohibició de mantenir converses telefòniques en català.			
1900	Una pastoral del bisbe Morgades de Barcelona, que instava a usar el català en la predicació, provoca furiosos debats en el Senat i el Congrés. Martos O'Neale, governador de Lleida, proposa un pla per anorrear el catalanisme i la llengua catalana.			
1902	Alfons XII signa un reial decret que obliga tots els mestres a ensenyar la doctrina cristiana en castellà i que condemna a la separació del servei els reincidents en l'ús de la llengua catalana.			
1904	El govern Maura sotmet a la signatura del rei un reial decret que autoritza l'ús del català en els telegrams i en els converses telefòniques privades.			
1912	El govern de Canalejas estableix definitivament el servei militar obligatori per a tots els mossos. Fins a 1940, els ciutadans benestants podran reduir la seua estada al quarter si paguen una "quota". Entre 1912 i 1924, el servei serà de 4 anys.			

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1915	El reglament de la Llei hipotecària obliga a traduir tots els documents " extendidos en latín y dialectos de España, ó en letra antigua".			
1916	L'Academia de la Lengua s'adreça al govern, per queixar-se de l'abandonament de la llengua castellana en els centres educatius i per reclamar un major rigor, a l'hora d'imposar-la com a llengua exclusiva de l'ensenyament.			
1917	Nou reglament de la Llei del notariat, que reitera la prohibició d'estendre escriptures públiques en qualsevol llengua que no sigui el castellà.			
1923	Primo de Rivera, president del Directori Militar, promulga un reial decret que estableix severes penes per a l'"actuación separatista", dins la qual s'inclouen els usos no privats o estrictament folklòrics de les llengües no castellanes.			
1924	Reial decret que exclou les llengües no castellanes de l'etiquetatge farmacèutic. Un altre decret regula la concessió de llicències de radiotelefonía i s'inicien les emissions, en castellà, de "EAJ-1 Radio Barcelona", primera emissora de l'Estat.			A Espanya, l'explotació de la radiotelefonía, els cables i els telèfons era considerada, legalment, un monopoli estatal, des de l'aprovació de la Llei de 16-X de 1907.
1925	Una reial ordre prohibeix que hi hagi, a les escoles, llibres no escrits en castellà.	En resposta a una sèrie de peticions perquè s'utilitzin els "patuesos" en l'ensenyament, M. de Monzie, ministre d'Instrucció Pública, respon que aquest és un luxe que França no es pot permetre.	Mussolini suprimeix les garanties liberals i consolida el règim feixista. Són clausurades les escoles no italianes; mestres i capellans no italianoparlants són desterrats, etc. Amb l'excusa del "banditismo", Sardenya pateix una repressió ferotge.	

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1928	Pressionat per Primo de Rivera, el Vaticà envia, a Catalunya, el cardenal Tedeschini. Al seu retorn a Roma, els bisbes catalans comencen a rebre recomanacions de les congregacions vaticanes perquè restringeixin l'ús del català.			
1929	Les primeres emissores de ràdio de l'Estat (Ràdio Barcelona i Ràdio Catalana) són absorbides per Unión Radio, de Madrid, gràcies a la intervenció de Primo de Rivera. Els seus promotors posen en marxa Ràdio Associació de Catalunya, la primera en català.			
1931	La Constitució republicana és la primera de totes les espanyoles que fa referència a les llengües parlades a l'Estat, sense deixar de reconèixer el predomini del castellà. Es promulga un decret que permet la incorporació del català a l'escola primària.			
1936	El servei militar obligatori espanyol (d'1 any, des de 1931) esdevé el més reduït d'entre els aplicats pels exèrcits no voluntaris d'Europa: Grècia (18 mesos), Polònia (2 anys), etc.			En el mes d'octubre, els ministres d'afers exteriors d'Itàlia i Alemanya (comte Ciano i Von Neurath) esmenten la necessitat d'impedir la creació d'un Estat català com un dels tres objectius de la seua política "espanyola".
1938	Poc després de l'entrada de les tropes sublevades en terres de Lleida, el govern de Burgos deroga l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.			

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.

Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1939	Prohibició de l'ús no estrictament privat del català. Supressió de la Universitat Autònoma. 25.000 empleats públics són acomiadats i centenars de mestres són depurats o traslladats i substituïts per mestres portats de fora.			Entre d'altres reformes, l'Estat monopoliza la radiodifusió, crea una cadena del Movimiento i concedeix algunes llicències a l'Església i als grups econòmics i polítics afins. Fins a la mort de Franco, no tornarà a existir una ràdio íntegrament catalana.
1940	Al llarg dels anys 40, apareixen cartells amb la frase "Habla el idioma del Imperio". La Llei de reclutament estableix el servei militar obligatori, sense excepcions, amb una durada de 2 anys de servei en files i 22 de reserva.		El govern feixista exerceix pressions sobre els ciutadans germanòfons del Trentino-Alto Adige, perquè emigrin a Alemanya.	
1941			El feixisme prohibeix la utilització de mots estrangers en adreces, raons socials, etc. La Reale Accademia d'Italia (fundada pel feixisme i suprimida, en desaparèixer aquest) publica llistes d'estrangerismes i la seua equivalència italiana.	
1945	La Llei d'ensenyament primari explicita l'ús exclusiu de la llengua castellana en tots els cursos.			
1947			L'article 6 de la Constitució democràtica obliga l'Estat a protegir les minories lingüístiques. En la pràctica, això es veurà reduït a les regions d'Estatut especial (Sicília, Sardenya, Vall d'Aosta, Trentino-Alto Adige i Friül-Venècia Júlia).	Les comunitats lingüístiques al·loglotes d'Itàlia (aproximadament un 13% de la població) són l'albanesa, alemanya, catalana, croata, eslovena, francesa i francoprovençal, friülana, grega, ladina, occitana i sarda.

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1948	El lleidatà Eduardo Aunós, exministre de Justícia, declara al periòdic local "La Mañana": "Lérida no es catalana en grado máximo [...] nuestra propia habla no es más que un dialecto situado entre el castellano y el catalán."			
1951		L'Assemblea Nacional aprova l'anomenada Llei Deixonne, que autoritza una hora setmanal per a l'ensenyament d'algunes llengües no franceses, a petició dels mateixos professors i mestres interessats. Només esmenta el bretó, el basc, el català i l'occità.		
1955	A causa de les pressions de l'ambaixada espanyola a Londres i d'intel·lectuals com Salvador de Madariaga, la BBC suprimeix l'emissió quinzenal en català, que havia començat l'any 1947.			
1956	S'inicien les emissions, en castellà, de Televisió Espanyola. L'any 1959, amb la inauguració del centre de producció de Miramar, podran ser captades des de Barcelona.			
1957	Com a resultat del Concordat de 1953, la Santa Seu incorpora les parròquies administrativament aragoneses del bisbat de Tortosa al de Saragossa. Algunes de les corresponents al bisbat de Lleida, passen a Saragossa, Osca i Barbastre.			
1961	Nou reglament de telègrafs, que renova la prohibició de l'ús del català.			

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.

Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1965	L'abat Escarré, de Montserrat, és obligat a exiliar-se, a causa d'unes declaracions seues al diari "Le Monde", en què critica la persecució de Catalunya i de la seua llengua, per part del règim franquista.			
1966				Les Nacions Unides aproven el Pacte internacional de drets civils i polítics. L'article 27 al·ludeix als drets de les minories ètniques, religioses o lingüístiques.
1968		S'inicien les activitats de la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent.		
1974		Per un decret, s'estenen al cors les previsions que incorporava la Llei Deixonne, quant a l'ensenyament de les llengües regionals.		
1975	Els plens municipals de Barcelona i de Girona s'oposen a la creació d'una partida pressupostària per a l'ensenyament del català, la qual cosa desferma una intensa campanya contrària, en tot Catalunya.			L'Acta Final de Hèlsinki, document constitutiu de l'Organització sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa, recopila un extens catàleg de drets humans i de les anomenades minories nacionals o cultures regionals.
1975	Un seguit de llibreries de Barcelona i València són objecte d'atemptats amb explosius i còctels Molotov, pel fet de tenir a la venda llibres en català o "perillosos".			
1978	El B.O.E. publica una versió "valenciana" de la Constitució. El sector "blau" de la UCD valenciana converteix l'anticatalanisme i la defensa del secessionisme lingüístic en un objectiu prioritari.			

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1978	La Constitució consagra el castellà com a llengua oficial de l'Estat i obre la porta a l'oficialitat de les altres llengües, en els respectius territoris i d'acord amb els seus estatuts.	L'Ajuntament de Perpinyà crea el Centre de Documentació i Aïmació de la Cultura Catalana, que organitza cursos per als funcionaris municipals i en l'ensenyament preescolar i primari.		
1979	Les Corts aproven l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. La llengua pròpia de Catalunya és el català, oficial com el castellà. La parla aranesa serà objecte d'especial respecte i protecció.			
1981		Ràdio Arrels comença les seues emissions en català.		
1982	Les Corts aproven l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. La llengua és denominada "valenciana" i s'estableix la seua cooficialitat amb el castellà. Les Corts aproven l'Estatut d'Autonomia d'Aragó, que serà reformat l'any 1996.	La circular Savary desenvolupa la llei Deixonne. S'autoritza l'ensenyament del català durant 3 hores setmanals i la seua utilització com a llengua vehicular d'algues assignatures. La U. De Perpinyà crea un departament d'estudis catalans.		
1983	El Parlament de Catalunya aprova la Llei de normalització lingüística a Catalunya. Les Corts valencianes aproven la Llei d'ús i ensenyament del valencià. Les Corts espanyoles aproven l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que serà reformat l'any 1994			El Parlament Europeu aprova l'anomenada resolució "Arfé", que suposa la creació de l'Oficina Europea per a les Llengües Menys Difoses (EBLUL). En els anys 1983, 1987, 1988, 1989, 1993 i 1994, es prendran nous acords favorables a les llengües regionals.
1984	Alcaldes i regidors de 17 municipis aragonesos de la Franja de Ponent signen l'anomenada "Declaració de Mequinensa", en la qual reclamen el desenvolupament de l'Estatut, la incorporació del català a l'escola i el seu foment, en l'àmbit municipal.			

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.

Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1985	El conseller de Cultura i Educació J.R. Bada propicia un acord amb les autoritats educatives estatals per impartir classes de català en els centres d'ensenyament, quan ho sol·licitin les famílies. En el curs 1999/2000, s'arribarà a 3.410 sol·licituds.			
1988		El president Mitterrand impulsa la creació del Consell Nacional de les Llengües i Cultures Regionals, que inclou representants de dialectes del francès, llengües dels territoris d'ultramar i dels col·lectius àrabs, armenis, polonesos, jueus, etc.		La composició d'aquest Consell col·loca, en un mateix nivell, les minories lingüístiques de les colònies i dels immigrants, i les anomenades "llengües regionals metropolitanes" (bretó, occità, cors, basc, català, alsacià i flamenc).
1989	El departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el Ministeri de Turisme i Cultura del Principat d'Andorra signen un conveni de col·laboració, ampliat per un altre acord de l'any 2000.			
1990				A petició del Parlament de Catalunya i del de les Illes Balears, el Parlament Europeu reconeix la llengua catalana i recomana al Consell que en promogui la utilització i la incorporació als programes d'aprenentatge de les llengües europees.
1991			L'Ajuntament de l'Alguer aprova una Carta Municipal que inclou el compromís de protegir, promoure i difondre la llengua catalana.	

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.

Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1992		En la reforma constitucional realitzada després de la signatura del tractat de Maastricht, s'inclou, per primer cop, el reconeixement de l'oficialitat exclusiva del francès. La Universitat de Perpinyà ofereix un DEUG de llengua catalana.	Creació, a l'Alguer, del Centre de Recursos Pedagògics "Maria Montessori", dependent de la Universitat de Sàsser. El Centre aconsegueix que la inspecció provincial autoritzi la realització d'activitats docents en català, prèvia petició de les escoles.	Les Nacions Unides aproven una Declaració sobre els drets de les persones que pertanyen a minories nacionals o ètniques, religioses o lingüístiques. El Consell d'Europa aprova la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries.
1993	Emilio Gastón, el Justicia (ombudsman) d'Aragó trameta, a les Corts Aragoneses, un informe molt crític sobre la situació de les llengües minoritàries a Aragó.	L'Ajuntament de Perpinyà decideix instal·lar plaques en català, als carrers, i senyalitzar progressivament, en aquesta llengua, les entrades i sortides de la ciutat.		En ple procés de modernització política, Andorra aprova una Constitució que estableix l'oficialitat exclusiva del català i és acceptada a les Nacions Unides.
1994		S'aprova la Llei relativa a l'ús de la llengua francesa, que estableix que la llengua de l'ensenyament, exàmens, concursos, tesis... és el francès, però admet l'ús excepcional de les llengües regionals.		El Consell d'Europa aprova una extensa Convenció-marc sobre la protecció de les minories nacionals.
1995	A pesar de l'oposició d'una part dels afectats, entre aquest any i 1998, la Santa Seu traspasa les 111 parròquies aragoneses que encara pertanyien al bisbat de Lleida, al bisbat de la nova diòcesi de Barbastro-Montsó.			En línies generals, la política lingüística del bisbat de Lleida, en relació a les parròquies catalanoparlants d'Aragó, sempre havia estat d'ús gairebé exclusiu del castellà, en totes les seues activitats.
1996	La Mancomunitat de municipis de la Llitera declara la cooficialitat del català, en el si de l'organisme. La decisió, ratificada pels ajuntaments de Camporrells, Altorríc, Alcampell i Tamarit, és reprovada pel govern aragonès.	L'Ajuntament de Perpinyà decideix revisar i corregir la toponímia del cadastre. El prefecte del departament (Bernard Bonnet) al·lega que l'ús del català és il·legal. L'any 1997, el Tribunal Administratiu de Montpeller donarà la raó a l'Ajuntament.		Diverses entitats i associacions de tot el món, amb el suport de les universitats catalanes, el PEN, la Unesco, la Comissió Europea, etc., aproven la Declaració universal de drets lingüístics.
1997	L'Ajuntament de Mequinensa aprova, per unanimitat, la cooficialitat del català. La decisió és reprovada pel govern aragonès.		La llei regional sarda de promoció i valorització de la cultura i la llengua sarda preveu un ensenyament experimental de les llengües minoritzades de l'illa, entre les quals esmenta el català de l'Alguer.	

Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàlia.
Miquel Pueyo i París, Universitat de Lleida (Abril de 2003) · <http://www.udl.es/usuarios/w4085757/>

II. DISPOSICIONS LEGALS, POLÍTQUES I ADMINISTRATIVES, REFERIDES ALS USOS LINGÜÍSTICS

ANY	ESTAT ESPANYOL	ESTAT FRANCÈS	ESTAT ITALIÀ	COMENTARIS
1998	El parlament de Catalunya aprova la Llei de política lingüística, que substitueix la de 1983, i la Llei sobre el règim jurídic de la Val d'Aran, que reconeix l'aranès com a llengua pròpia de la Val i cooficial, juntament amb el català i el castellà.	El Consell Constitucional determina que la signatura, per part de França, de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, aprovada l'any 1992 pel Consell d'Europa, seria inconstitucional.		
1999		La Generalitat de Catalunya i la Universitat de Perpinyà signen un acord de col·laboració.	S'aprova la Llei de normes en matèria de tutela de les minories lingüístiques. Incorpora la primera declaració d'oficialitat exclusiva de l'italià i no elimina la distinció entre regions d'Estatut ordinari i d'Estatut especial.	En la pràctica, el reconeixement dels drets lingüístics individuals i col·lectius només s'ha implementat amb efectivitat, en el cas dels alemanys de Trentino-Alto Adige, eslovens de Trieste, valldostans francòfons, ladins de Trento i eslovens de Gorizia.
2000	Els governs balear i català signen, a Palma, un acord de col·laboració, en matèria de política lingüística.			